

“Servir el Senyor al món”

Fixa-t'hi bé: hi ha molts homes i dones en el món, i ni a un sol d'ells deixa de cridar-lo, el Mestre. Els crida a una vida cristiana, a una vida de santedat, a una vida d'elecció, a una vida eterna. (Forja, 13)

27 de desembre

Permeteu-me de tornar un altre cop a la ingenuïtat, a la senzillesa de la vida de Jesús, que ja us he fet considerar tantes vegades. Aquests anys ocults del Senyor, no son pas res

sense significat, ni tampoc una simple preparació dels anys que havien de venir després: els de la seva vida pública. Des de 1928 vaig comprendre clarament que Déu desitja que els cristians prenguin exemple de tota la vida del Senyor. Vaig entendre especialment la seva vida oculta, la seva vida de treball ordinari enmig dels homes: el Senyor vol que moltes ànimes trobin llur camí en els anys de vida callada i sense brillantor. Obeir la voluntat de Déu és sempre, doncs, sortir del nostre egoisme; però no necessàriament implica reduir això a allunyar-se de les circumstàncies ordinàries de la vida dels homes, igual que nosaltres pel seu estat, per la seva professió, per la seva situació en la societat.

Somnio —i el somni s'ha fet realitat— multituds de fills de Déu, santificant-se en la vida de ciutadans corrents, compartint afanys, il·lusions i

esforços amb les altres criatures. Necessito dir-los a crits aquesta veritat divina: si resteu enmig del món, no és perquè Déu s'hagi oblidat de vosaltres, no és perquè el Senyor no us hagi cridat. Us ha invitat a continuar amb les activitats i amb les ansietats de la terra, perquè us ha fet saber que la vostra vocació humana, la vostra professió, les vostres qualitats, no són gens alienes als seus designis divins, sinó que Ell les ha santificades com una ofrena gratíssima al Pare. (És Crist que passa, 20)
